

Fo. **CCXLIII.**

et ex tota aia tua: et ex tota mente tua. et diliges primū tuū tanq̄ teipm. In his duobus pceptis tota lex pendet et pphē. Si ergo nō vacat omnes paginas sanctas perscrutari: omnia volumina sermonū euoluere: omnia scripturarū secreta penetrare: tene charitatē: ibi pendēt omnia. ita tenebis qd̄ ibi didicisti: tenebis etiā qd̄ nondū didicisti. Si em̄ nosti charitatē: aliqd̄ nosti vnde et illud pendet qd̄ forte nō nosti. Et i eo qd̄ in scripturā intelligi. charitas patet. in eo qd̄ nō intelligis: charitas later. Ille itaq̄ tenet et qd̄ patet: et qd̄ later i diuinis sermonib: q̄ charitatē tenet in morib. Charitas est vt mibi videt̄ recta voluntas ab oibz terrenis ac p̄sentibz p̄suis auersa: iūcta deo insepabiliter et vnita igne quodā sp̄s sancti a quo est et in quē refert̄ incensa: inquinamēti omnis extranea: corruptionis nescia: nulli cōmutabilitatis obnoxia: sup̄ omnia que carnaliter diligunt̄ excelsa: affectionū omniū potētissima: diuine contemplationis auida: in oibz semp̄ inuicta: summa actionū bonorū: salus morz: finis celestīū p̄ceptorz: mors criminum: vita virtutū: virtus pugnantiū: palma victorū: arma sanctorz mentū: causa meritorū bonorū: premiū perfectoz: sine qua null⁹ deo cōplacuit: fructuosa in penitentibz: leta in p̄ficientibz: gloriosa in perseverantibz: victoriosa in martiribus: operosa i omnibus om̄ino fidelibz: ex qua quicquid est boni operis viuūt. Quapropter fratres secramini charitatem. dulce ac salubre vinculū mentium. sine qua diues pauper est. et cū qua paup̄ diues est. Dec in aduersitatibz tolerat. in p̄speritatibz temperat. in duris passionibz fortis. i bonis operibz hilaris. In tentatione tutissima. in hospitalitate larissima. inter veros fratres letissima. inter falsos patiētissima. In abel p̄ sacrificiū grata. in noe p̄ diluuiū secura. in abrae peregrinatione fidelissima. in moysē inter iniurias lenissima. in dauid tribulatiōibz mansuetissima. in tribz pueri blandos ignes innocenter spectat. in machabeis suos ignes fortiter tolerat. casta i susanna erga virū. in anna post viz. i maria p̄ter viz. libera i pau-

lo ad arguendū. humilis i petro ad obediendū. hūana in xp̄ianis ad p̄fiscendū: diuina in xp̄o ad ignoscendū. Sz ego de charitate qd̄ mai⁹ aut vberi⁹ possū dicere: q̄ p̄ os apli laudes eius intonat dñs: sup̄ eminentē viā demōstrans atq̄ dicētis. Si linguis hoim loquar et angeloz: charitatē autē nō habēā: fact⁹ sū velut cramentuz sonās: aut cimbālū tinnies. Et si habueroprophetiam et nouerim misteria omnia: et omnē sciētia: et habuero omnē fidē: ita vt montes transferā: charitatē autē nō habeam: nihil mibi p̄dest. Charitas magnanima est. benigna est. charitas nō emulat nō agit perperā. Nō inflat. nō de honestatur. nō querit que sua sunt. nō irritat. nō cogitat malū. nō gaudet sup̄ iniquitate. cōgaudet autē veritati. omnia tolerat. omnia credit. omnia sperat. oia suffert. charitas nunq̄ cadit. Quāta est aia ista litteraruz p̄phetie virt⁹. sacramentoz sal⁹. scientie solidamētū. fidei fruct⁹. diuitie pauperz. vita morientū. Quid tā magnanimū: q̄ p̄ impiū mori? Quid tā benignū: q̄ inimicos diligere? Sola ē quā felicitas aliena nō p̄mit: qz nō emulat. Sola ē quā felicitas sua nō extollit: qz nō inflat. Sola ē quā sciētia mala nō pūgit: qz nō agit perperā. Inter opprobria secura est: int̄ odia benefica est: inter iras placida est: inter insidias innocēs: inter iniquitates gemēs: in veritate respirās. Quid illa forti⁹ nō ad retribuēdas s̄ ad nō curādas iniurias? Quid illa fidei? nō vanitati s̄ eternitati? Nā ideo tolerat oia i p̄niti vita: qz credit oia d̄ futura vita: et suffert oia q̄ h̄ irrogatur: qz sperat oia q̄ ibi p̄mittunt. Verito nūq̄ cadit. Ergo secramini charitatē: et eā sancte cogitantes afferte fructū iusticie. Et q̄qd̄ vberi⁹ q̄ ego dicere potui. vos iueneris in ei⁹ laudibz: appeat i vris moribz. Dporet em̄ vt senilis fmo nō solū sit nō grauis: s̄ etiā breuis.

Explicit sermo sancti Augustini de charitate.

Liber sancti Augustini de decē chordis.

¶ 3